

Kaninslæb.

Vejen til DKSCHS

At gå Kaninslæb kræver naturkendskab.

Hvis du drømmer om at gå naturspor.

Hvis du har en ide om at du gerne vil gå enten slæbespor eller vildt/scweiss-spor, er det en god ide at vænne dig til at være meget opmærksom i naturen.

Lange ensomme gåture i mark og skov skærper omærksomheden, og gør det nemmere for dig at læse sporet. Væn dig til at bemærke kendetegn på dine ture, så det bliver refleks at bemærke f.eks. skovbund, skæve træer, blomster, og specielle kendetegn. En god ting vil også

være at finde ud af adfærden for det dyr du træner med som bytte (kanin/rådyr/ræv/oa.), dette giver dig forbedrede chancer for at ligge sporet så naturligt som muligt.

Dette vil senere kunne hjælpe dig med at, korrigere din hund, genfinde et evt. tabt spor, bedømme din hunds sporsikkerhed, give dig ideer til nye spor og afstive sikkerheden på en prøve.

Bliver du virkelig bidt af det, er jagttegnskurserne (nogle steder også kaldet vildtplejekurser) en kilde til stor viden og inspiration.

Sidst men ikke mindst giver det en dejlig oplevelse i naturen. Men pas på naturspor er vanedannende 😊

Når du starter på at træne Slæb.

Skal du have følgende ting:

- 1 stk død kanin eller hare.
- slæbesnor (en udstillings/agilityline er velegnet)
- Lang sporline. (prøvelængden er 8 meter)
- Sporsele.

- Markeringsgenstande (tøjstrimler, klemmer eller lign, der er nemme at se i skoven)
- Startpind.
- 1 stk hund! 😊

Kanin skaffer du ved at henvende dig til en avler. Hvis den fryses efter brug holder den nok til en 4-5 optøninger.

Slæbesnoren sætter du rundt om harens hoved/forkrop. Så du har noget at trække den i.

Sporlinen er at foretrække i rundsyet læder, uden knuder på. Snor bliver hurtigt for tungt for en dværgschnauzer.

Sporselen skal være H-sele ell. lign. Den skal slutte godt til hundens krop og lade den arbejde frit. Seler med ring på ryggen foretrækkes.

Markeringsgenstandene bruges til at markere f.eks. start/stop, sving, knæk, hop over grøfter m.m. Når der lægges spor bruges en "kode" som alle der træner på samme hold kender. F.eks.;

- Startpind ved startstedet.
- 2 markeringer ved sving, knæk m.m..
- Enkelt markeringsgenstand ved Lige ud, 1 på hver side af overgang af å/grøft.

Dette gør det også betydeligt nemmere at lægge spor for hinanden

Udlægning af spor.

Find en skov/markareal, hvor du kan få lov til at lægge dit spor, det er nemlig ikke alle der vil have udlagt kanin-spor i deres arealer. Træk gerne sporet en kølig, fugtig morgen, da færten så er størst. udlæg altid sporet med gummistøvler på, da disse afgiver mindst fært.

Find et startsted, hvor du trækker en smule hår af kaninen og ligger på jorden, inden du begynder slæbet. Husk startmarkering. Herefter trækker du kaninen en smule rundt på jorden ved startmarkeringen og så går du bare

derudaf, husk at afmærke dit spor og hæft dig ved **HVOR** du ligger det! Når du træne alene, er der kun dig der kan hjælpe dig selv og din hund med at genfinde et tabt spor.

Der bør trænes på uens underlag og kryds af vandløb, grøfter, veje m.m. mange knæk, vinkler, tilbageløb og spring i sporet allerede i den tidlige træning.

Træningen bør ikke udelukkende foregå på samme type bund, men så afvekslende som muligt. Træning på brakmark, stubmark, fodboldbaner, bøge/ege/gran/fyre-skov er med til at sætte hundens fært og sporsikkerhed på prøve. Også gerne spor med krydsning af stier (grus/jord), veje (asfalt, grus og jord) giver udfordringer, både til dig og hunden

Sporsikkerheden kommer ved successpor, altså jo sværere spor hunden har gået, jo sikrere bliver den på at gå dem - sporene behøves ikke være lange, bare der er meget afveksling.

Øg sværheden gradvist, de fleste dværkschnauzere lærer det **meget** hurtigt, stol på din hund, det er som regel den der har ret!

Selve søget.

Luft hunden, men sørg så for at den ikke bliver urolig. Ro, ro og atter ro er nøgleord på spor.

Bring hunden i ro 3-4 m før sporstart, her tager du din sporline og sele frem. Rul linen ud, startende fra hvor hunden er i

ro, og i fuld længde bagud. Sæt selen på hunden, og kobl linen på. Gå stille og roligt til startstedet, og lad hunden opsøge startstedet selv og undersøge det, hvis den kan. Nogle hunde vil af sig selv begynde at søge i sporets retning, andre vil begynde at "grave". Hvis den begynder at grave, siger du blidt "nej" og peger med en fejende bevægelse mod sporretningen. De fleste hunde

fatter lynhurtigt hvad det går ud på. Når hunden begynder at gå i retning af sporet, samler du linen op fra jorden, lad resten slæbe. Du må IKKE "rinke op" – linen skal altid slæbe.

Hvis den går af sporet, skal du i første omgang ikke hjælpe. Vent og se om den selv finder tilbage. Hvis det hele er helt håbløst, korrigerer du og sætter hunden tilbage på sporet i forkortet line. Korrektionen er et afvejningsmoment, nogle skal ikke korrigeres og andre skal... kan du se den går på anden fært- irretesætter du (kort nej - forkert eller andet korrektionsord) og sætter den tilbage på det korrekte spor i forkortet line, faktisk er det meget sjældent at der gæses træningsspor i fuld længde line, da du skal kunne "være" med - så du er sikker på hvad der sker - iøvrigt er snak med hunden under sporet totalt bandlyst, med mindre det er en opmuntring eller en korrektion, ingen snik-snak heller ikke blandt evt. medfølgende kiggere.

Du skal hele tiden holde dig bag hunden, og husk ikke at rinke op i linen. Du må ikke slippe hunden, men heller aldrig trække i linen. Et pludseligt ryk i linen, kan få hunden til at miste koncentrationen. Du skal faktisk bare sørge for at linen ikke hænger fast i grene og lign.

Hvis alt går som planlagt, ender I ved kaninen **Og SÅ** skal der festes. Råb og dans og slå vejrmøller af glæde, hunden skal ha ROS, ROS og atter ROS. Hunden må gerne markere kraftigt på kaninen, bid i hals/nakkeområdet er at foretrække. Brug kaninen og dig selv som belønning. Godbidder er kun til hvis hunden slet ingen interesse har i kaninen.

Hvis det ikke går helt som forventet, skal du gelejde hunden på rette vej, og finde kaninen ved fælles hjælp. Sporet skal ALTID ende med succes!!

Hunden er ALTID en HELT – uanset hvordan indsatsen har været.